

SKULPTURER I PARK

Folk som hastar,
barn som rastar,
brunnar som silver
i träden kastar...

Där flyr Daphne
i marmor fången
med lövade händer
mot solnedgången...

Guden träder
vit ur grönskan,
lägger på bågen
pilen Önskan...

Gudinnorna skrider,
bacchanterna dansar,
mäktigt Laokoon
lemmarna vrider...

Tvenne världar
i en enda:
Dessa som vandrar
oigenkända

och vi som fördriver
en stund i parken
med att rita
vårt ord på marken...

Oss fattas livet!
Er döden felar,
skjut, Apollon,
din pil som helar!

Gunnar Ekelöf.

— Är maten mycket salt på det här stället?

— Nej, våra gäster får satta efter behag. Men förresten tror jag inte damen hittar några behag hur mycket hon än sallar

MANUSKRIFTET till Kar de Mummas nöjeskrönika har denna vecka blivit stulet. Nästa vecka kommer det värdefulla tidsdokumentet under polisbevakning att föras från Floragatan till vår officin.

Bästa Söndagsnisse-Strix!

Vid andrakammarvalet i S. häromsistens hände det sig att ortens dömgrävare skulle rösta. Inför den myndiga direktör N:s frestande utsträckta valsedel slår han emellertid ifrån sig med båda händerna.

— Ja men varför de, då? säger direktör N. Den här listan är det väl ändå inget fel med?

— Nej, nej, det vet jag nog. Men se saken är den ser direktören, att på sista tiden har jag inte begravt en enda högergubbe men tusan så många bondeförbundare. Man ska gynna den som gynnar en själv.

Från anekdoternas ålderdomshem

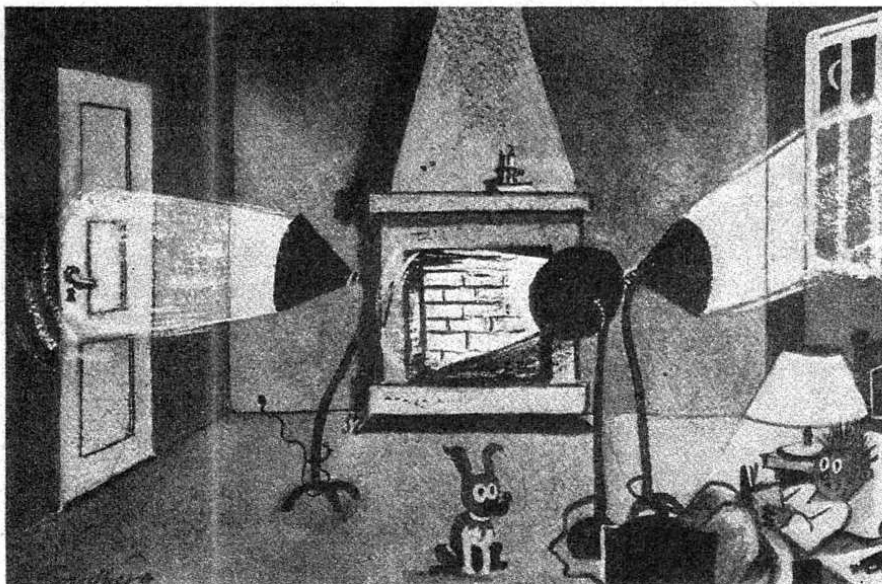
Gubben Frögren, som tillhör den gamla stammen, står i ett gathörn fördjupad i ett animerat samtal med några geliker.

Fru B. med sin förhoppningsfulla passerar förbi, varvid Frögrens livliga ansiktsfärg kommer pojken att utbrista:

— Mamma, titta vad fabro'n är solbränd!

Frögren ser sig om och svarar:

— Det är inte solbränt, min lille vän, då ä hembränt.

Läsning av deckare.